

2. Je v prípade, pokiaľ toto motorové vozidlo podlieha obdobnej dani, čiže dani za znečistenie (s rovnakým pojmovým obsahom a rovnakým účelom, čiže na účely udržiavania životného prostredia v súlade so zásadami a cieľmi uvedenými v článku 174 a nasledujúcimi ES) v jednom členskom štáte pri prvom zápise do evidencie v inom členskom štáte, možné zaviesť takúto daň za znečistenie s rovnakými cieľmi ako sú ciele ustanovené v článku 174 a nasledujúcimi Zmluvy, hoci predtým už bolo predmetom dane za znečistenie v inom členskom štáte?
3. Napokon, pokiaľ toto motorové vozidlo nebolo v inom členskom štáte predmetom dane za znečistenie (pretože táto daň neexistovala alebo z iných dôvodov), ale pri nasledujúcom zápise do evidencie v inom členskom štáte, napríklad v Rumunsku, kde sa táto daň platí, je pri prvom zápise do evidencie predmetom dane za znečistenie v tomto štáte, sú v takom prípade porušené zásady colnej únie a nepriamej vnútornej ochrany upravené v článkoch 23 ES, 25 ES a 90 ES?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie van België (Belgicko) 17. marca 2010 — Greenstar-Kanzi Europe NV/Jean Hustin a Jo Goossens

(Vec C-140/10)

(2010/C 161/27)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van Cassatie van België

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Greenstar-Kanzi Europe NV

Odporcovia v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Jean Hustin, Jo Goossens

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 94 nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 ⁽¹⁾ z 27. júla 1994 o právach Spoločenstva k odrodám rastlín v znení nariadenia Rady (ES) č. 873/2004 ⁽²⁾ z 29. apríla 2004 v spojení s článkom 11 ods. 1, článkom 13 ods. 1 až ods. 3, článkom 16, článkom 27 a článkom 104 nariadenia č. 2100/94 vykladať tak, že majiteľ alebo osoba oprávnená z licencie môže podať žalobu pre porušenie práv proti osobe, ktorá vykonáva činnosti v súvislosti s materiálom, ktorý jej

bol predaný alebo poskytnutý nadobúdateľom licencie, ak boli porušené obmedzenia dojednané pre prípad predaja tohto materiálu v licenčnej zmluve uzatvorenej medzi ním a majiteľom práv Spoločenstva k odrodám rastlín?

2. V prípade kladnej odpovede na túto otázku, je pre preskúmanie tohto porušenia relevantné to, či osoba, ktorá vykonáva uvedenú činnosť, bola alebo mala byť informovaná o príslušných obmedzeniach uložených v dotknutej licenčnej zmluve?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 227, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 162, s. 38; Mim. vyd. 03/045, s. 178.

Žaloba podaná 16. marca 2010 — Európska komisia/Holandské kráľovstvo

(Vec C-141/10)

(2010/C 161/28)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: V. Kreuschitz a M. van Beek, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Holandské kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky opatrenia potrebné na odstránenie úpravy, na základe ktorej sa štátnym príslušníkom iných členských štátov Európskej únie pracujúcim na ropných vrtných plošinách v Holandsku nevyplácajú určité dávky sociálneho zabezpečenia, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 13 ods. 2 písm. a) a z článku 3 ods. 1 nariadenia (EHS) 1408/71 ⁽¹⁾, ako aj z článkov 45 až 48 ZFEÚ,

— zaviazať Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Európsky parlament žiadal v poslednej dobe opakovane Komisiu o informácie týkajúce sa portugalských štátnych príslušníkov s trvalým pobytom v Portugalsku, zamestnaných na ropných vrtných plošinách na Holandskom kontinentálnom šelfe, ktorí nemajú rovnaké pracovné podmienky a rovnakú sociálnu ochranu ako zamestnanci s trvalým bydliskom v Holandsku.

2. V dôsledku toho zaslala Komisia Holandsku podľa článku 226 ES (teraz článok 258 ZFEÚ) písomnú upomienku a odôvodnené stanovisko. V ňom uviedla, že právne predpisy Holandska týkajúce sa sociálneho zabezpečenia sa musia uplatňovať aj na tých pracovníkov na holandských ropných vrtných plošinách, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov Európskej únie. Odmietanie holandských orgánov poskytnúť týmto osobám holandské dávky sociálneho zabezpečenia je v rozpore s hlavou II nariadenia (ES) č. 1408/71, najmä s jeho článkom 13 ods. 2 písm. a), ako aj s článkami 39 ES až 42 ES (teraz články 45 až 48 ZFEÚ).
3. Holandsko doteraz neprijalo opatrenia na odstránenie vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorej sa určité dávky sociálneho zabezpečenia nevyplácajú štátnym príslušníkom iných členských štátov Európskej únie zamestnaným na ropných vrtných plošinách v Holandsku.
4. Na základe toho dospela Komisia k záveru, že Holandsko si tým, že odmietlo vyplácať určité dávky sociálneho zabezpečenia štátnym príslušníkom iných členských štátov Európskej únie zamestnaným na ropných vrtných plošinách v Holandsku, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 13 ods. 2 písm. a), z článku 3 ods. 1 nariadenia (EHS) 1408/71 a z článkov 45 až 48 ZFEÚ.

(¹) Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Beroep te Brussel 29. marca 2010 — Express Line NV/Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

(Vec C-148/10)

(2010/C 161/29)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van Beroep te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Express Line NV

Žalovaný: Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia smernice 97/67/ES (¹) z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb zmenenej a doplnenej smernicou 2002/39/ES (²) a najmä, ale nie výlučne, ich článok 19, aj pri zohľadnení zmien a doplnkov prijatých smernicou 2008/6/ES (³), ktoré sa majú prebrať do vnútroštátneho práva najneskôr do 31. decembra 2010, chápať a vykladať v tom zmysle, že členské štáty nemajú oprávnenie povinne nariadiť poskytovateľom poštových služieb, ktoré nepatria medzi univerzálne služby, externý postup na vybavovanie sťažností, pretože:
 - i) smernica je úplnou harmonizáciou týkajúcou sa uplatniteľných postupov na vybavovanie sťažností na ochranu užívateľov poštových služieb, alebo
 - ii) túto povinnosť ukladá smernica 2002/39/ES len poskytovateľom univerzálnej poštovej služby a od prijatia smernice 2008/6/ES všetkým poskytovateľom univerzálnej služby (*), pričom členské štáty môžu podľa znenia článku 19 ods. 1 druhého pododseku smernice 2008/6/ES len povzbudzovať vytvorenie nezávislých systémov na riešenie sporov medzi poskytovateľmi poštových služieb, ktoré nie sú univerzálnymi službami, a koncovými užívateľmi, avšak ich nesmú nariaďovať.

2. V prípade odpovede na prvú otázku v tom zmysle, že poštová smernica ako taká nebráni tomu, aby členské štáty povinne nariadili externý postup na vybavovanie sťažností, ako je uvedený v článku 19 ods. 2 prvom pododseku pre poskytovateľov univerzálnych služieb, aj pre poskytovateľov poštových služieb, ktoré nepatria medzi univerzálne služby, majú sa zásady slobodného poskytovania služieb (článok 49 a nasl. ES, teraz článok 56 a nasl. ZFEÚ) vykladať v tom zmysle, že obmedzenia slobodného poskytovania služieb zavedené členským štátom z dôvodov verejného záujmu na ochrane spotrebiteľov, na základe ktorých sa externý postup na vybavovanie sťažností stanovený v článku 19 ods. 2 prvom pododseku pre poskytovateľov univerzálnych služieb povinne vzťahuje aj na poskytovateľov poštových služieb, ktoré nepatria medzi univerzálne služby, sú v súlade so ZFEÚ aj vtedy, keď sa pri uplatňovaní daného postupu na vybavovanie sťažností nerobia rozdiely medzi sťažnosťami spotrebiteľov a sťažnosťami iných